

Péter Esterházy: Pomocná slovesa srdce

1. m m m m m mmm m mmmmmmmmmmm m mmm m ! (aneb *Umí doufat (jen) ten, kdo umí mluvit?*)
2. Jaký je vztah mezi textem nahoře a textem dole (komentář, dialog, hypotext)? Proč jsou citáty velkým písmem? Potřebujeme znát autory?
3. O svém životě mluví matka sama v druhé části, Esterházyho vypravěč mluví jen o okolnostech její smrti. Matka dokonce zažívá smrt svého syna. Je to vzkříšení, je to sebevražda?
4. Jak se Esterházyho text má k „posmrtným“ žánrům (biografie, hagiografie, memoárová literatura atd.)? A obecněji: pomáhají zmíněné žánry mluvit, nebo spíše vynucují určitý způsob mluvení/psaní? A co *centon*?
5. Nemůžeme mluvit bez jazyka. Je možné truchlit bez forem a rituálů? Je psaní jedním z takových rituálů? Je to lepší, než stát u hrobu? *Zkurzívenej život!*
6. „Všechno vypadalo tak divadelně.“ A strojenost tak vůbec. Je formát parte (případně černá stránka v půli) nakladatelskou interpretací žánru nebo autorským záměrem?